

Ai, el cinema no renúncia mai al *biopic*, aquest curiós neologisme anglès que fusiona les paraules *biografia* i *pel·lícula* (*picture*, en la llengua de Shakespeare; què bonic, això de "la llengua de Shakespeare"). Tant poden ser reconstruccions més o menys fidels de la trajectòria vital d'una figura històrica, com convertir-se, aquesta, en un personatge d'una narració, més o manco ajustada a "allò que tal vegada s'esdevingué", que hagués dit Joan Oliver, *Pere Quart*. Una estrena recent, *Copying Beethoven*, de la realitzadora polonesa Agnieszka Holland, representa una nova aproximació al genial compositor alemany d'origen africà. Per descomptat, és només una opinió, però crec que tant Ed Harris (Beethoven) com Diane Kruger realitzen excel·lents treballs i que a algunes seqüències (com la presentació de la *Novena Simfonia*) aquest títol aconsegueix una emoció estètica considerable. Curiosament, Ed Harris ja encarnà a la pantalla un altre artista, Jason Pollock. I Matthew Goode, qui també forma part del repartiment, fou un jove Gerald Brenan a la pel·lícula de Fernando Colomo *Al sur de Granada* (per cert: ¿per a quan, una adaptació cinematogràfica de l'estada de Robert Graves a Deià? Tal vegada un altre Fernando, Trueba, podria filmar-la).

Probablement, quan es parla d'una producció sobre la vida d'un músic, tothom pensa en *Ama-deus*. Idò bé, el realitzador d'aquella esplèndida recreació de la biografia de Mozart, Milos Forman, ho

es, també, d'una segona estrena, *Los fantasmas de Goya*, sobre un altre sord genial, amb Stellan Skarsgård (Goya), Natalie Portman i Javier Bardem. Obviament, no és aquesta la primera vegada que el pintor, que ha prestat el seu llinatge als premis de l'Acadèmia Cinematogràfica Espanyola, es converteix en carn de cinema. Francisco Rabal interpretà l'artista aragonès a la seva vellesa (i José Coronado, a la seva joventut) al *Goya en Burdeos* dirigit per un creador d'aquella mateixa comunitat autònoma, Carlos Saura (i germà, ell mateix, d'un altre pintor, Antonio Saura). I Jorge Perugorria fou Goya a *Volverunt*, de Bigas Luna. Pel que fa a Beethoven, record una altra producció, *Amor inmortal*, de Bernard Rose, sobre la seva biografia, amb Gary Oldman i Isabella Rossellini i notablement més fluïda que aquesta d'Holland.

Encara una altra pel·lícula que aborda la vida d'un pintor, *Modigliani*, de Mick Davis, ha passat, sembla que sense despertar gaire interès, per les nostres cartelleres, tot i la presència al seu repartiment d'un actor tan conegut com Andy García. Qui, per cert, fou Federico García Lorca a un altre *biopic* sobre el poeta de Granada. *Lorca, el mar deja de moverse*, de Emilio Ruiz Barrachina, suposa també una mirada cinematogràfica cap a l'escriptor andalús, però aquesta de caire documental. Pel que fa a García, ha volgut tornar a la seva Cuba, de tot just abans de la Revolució, dirigint i protagonitzant *La ciudad perdida*. ■

Los fantasmas de Goya.